

Májusi éjjel...

Hármashalom árnyán...
Négy folyó határán
Holdkirály-ur sétál —
S lányomába: fény száll...
Erdőn, mezőn, réten
Széttérül palástja; —
Gögös kevélységgel
Néz alá a fákra...
S álmódzó tájra...
(Hogy zokog a Táttra!...)

... Holdkirály leánya,
Kéksugár-ruhába
Holdezüstöt bimez
Minden kis virágra...
Aztán, — álommézet
Csókol a világra...
Minden kicsi házra,
S tornyos palotára...
(Sziszegő Dunára...)

— — — Ezüstfalu házak
Tündéralmot látnak...
Álmosan huzódik
Melléjük a szárnyék;
Fekete csipkével
... Födi be az árnyék...

... Csillagruhás Éjféli
Halkan muzsikálgat...
Mellette: Csend nője
Tündéralmot ringat...
... Hold ölen egy csillag:
Kacéran hunyorgat. —
(Tisza—Duna-zughat!)

— Ezüstfalu házak,
Gyászfátyolos Tájak!
Ha, — a türáni láng
Ujra fellobogna!
S minden alvó szivre
Tűzkoszorút dobna:
— Nyárfás tanyák sorja! —

Gyászfátyolos Tájek!
Könnyező szememmel,
Dobogó szívemmel
— Magyar éjtszakákon
Beh más álmot látnék!
... Olyan dicső álmot:
Mint Emese látott...
Amilyent már egykor
A Hunisten kardja
Színvalóra váltott...
(... Magyar Ezred vált ott? ...)

— Hogy: a Magyar Égnek
Magyar: a csillaga, —
Hogy: — a Magyar Földnek
Nincs Napáldozatja!

Ős Turul a fészket
Hármashegyen rakja!
S nincs erő, mely onnan
Mégegyszer ledobja! —
(... Szólalj meg! ... dobbanj meg:
Magyar Ezred dobja!)
— Ezüstfalu házak...
Gyászfátyolos Tájak,
Rabbilincsben nyögő,
Rettenetes, gyötrő
Sötét álmot látnak!

— — — — —
Jaj, pedig, — jaj nekik!
Fényes hajnalt várnak! —
S vaj, — hiába várnak?!

— — — Holdkirály lakatja
Minden kaput zárhat!
De — magyar szív lángja!
S magyar kéz munkája:
Minden kaput tárhat!
... S tövis helyett egyszer
Magyar „Ecce Homo”
Csillagokon járhat!
Mert: a Magyar Bőjtire:
Magyar husvét támad!

Jártas Róza.

